

(NYT FRA)

HARE

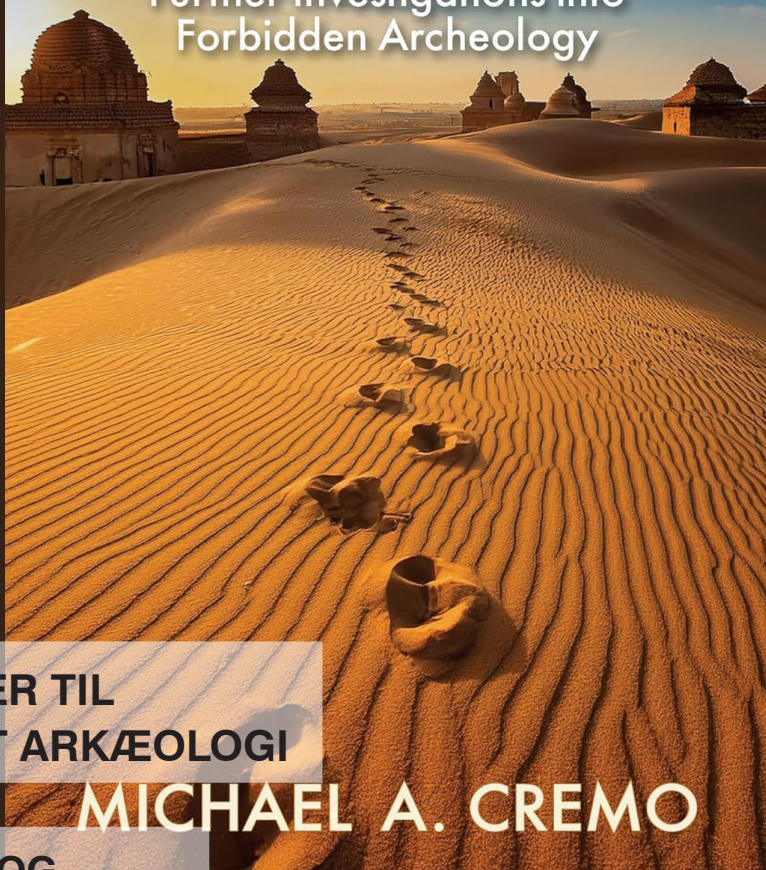
KRISHNA

Nr. 1, 28. årgang, januar 2026 - Pris 35 kr.

EXTREME

Human Antiquity

Further Investigations into
Forbidden Archeology

OPFØLGER TIL
FORBUDT ARKÆOLOGI

MICHAEL A. CREMO

NORDISK OG
VEDISK TRADITION

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark

Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Godt nytår. Som altid er årets første blad forsinket på grund af decembertravlhed. Men vi spørger også, om det betyder så meget. Selv om vi fortsat kalder vores blad *Nyt fra Hare Krishna*, ser vi som tidligere nævnt ikke længere bladet som et decideret nyhedsblad, som det var tilfældet ved starten i 1999. Når det kommer til nyhedsformidling, har den digitale udvikling for længst overhalet os indenom. Nu er bladet snarere mest et fagtidsskrift, hvor Krishnabevidste artikler og andre ting på dansk kan komme til udtryk.

Sammen med de faste Krishnabevidste indslag introducerer vi i dette blad Jacob Ankerstrøm, der har været Krishnahengiven i 25 år og er del af den Krishnabevidste gruppe i Aarhus. Han har en Pd.D. i idéhistorie og blandt andet studeret nordisk mytologi. Han vil over de næste numre skrive om sit arbejde med at finde lighedspunkter mellem nordisk mytologi og vedisk litteratur. Den første artikel kan læses på side 10.

I dette blad er der også en omtale på side 16 af Drutakarmas nye bog, *Extreme Human Antiquity* (også jf. forsidebilledet), hans opfølger til klassikeren *Forbidden Archeology* fra 1993.

En praktisk ting er, at det trykte blad fortsat koster 600 kr. om året i abonnement.

Hare Krishna. Ld. 🌸

KALENDER

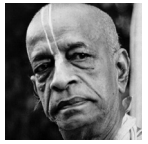
Lørdag 3.1	Sri Krishna Pusya Abhiseka
Onsdag 7.1	Sri Ramacandra Kavirajas bortgang Sri La Gopala Bhatta Gosvamis fremkomst
Torsdag 8.1	Sri Jayadeva Gosvamis bortgang
Fredag 9.1	Sri Locana Dasa Thakuras bortgang
Onsdag 14.1	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Sat-tila Ekadasi) Ganga Sagara Mela
Torsdag 15.1	Bryd fasten mellem 8:29–11:02
Fredag 23.1	Vasanta Pancami Srimati Visnupriya Devis fremkomst Sarasvati Puja Sri La Visvanatha Cakravarti Thakuras bortgang Sri Pundarika Vidyandhis fremkomst Sri Raghunandana Thakuras fremkomst Sri La Raghunatha Dasa Gosvamis fremkomst
Søndag 25.1	Sri Advaita Acaryas fremkomst (faste indtil middag)
Mandag 26.1	Bhismastami
Tirsdag 27.1	Sri Madhvacaryas bortgang
Onsdag 28.1	Sri Ramanujacaryas bortgang
Torsdag 29.1	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Bhaimi Ekadasi) (faste i dag indtil middag for Varahadeva og Herren Nityananda Prabhu)
Fredag 30.1	Bryd fasten mellem 8:06–10:57 Varaha Dvadasi: Herren Varahadevas fremkomst Nityananda Trayodasi: Herren Nityananda Prabhus fremkomst
Søndag 1.2	Sri Krsna Madhura Utsava Sri La Narottama Dasa Thakuras fremkomst

INDHOLD

2 Kalender & redaktionelt	6 Jeg skældte Prabhupada ud	13 Hvad synes du om etniske dansker	17 Fremkomster og bortgange
3 Sri La Prabhupadas side	8 Hjælp! Min mand er ikke hengiven	14 At leve i kaos	20 Halava-prasadam
10 Nordisk og vedisk tradition	15 Extreme Human Antiquity	22 Brevkasse: Medfølelse	

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krishnabevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2026, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - MobilePay 361223 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE INSTRUKTIONENS NEKTAR: ESSENSEN AF ÅNDELIG VEJLEDNING, 6

af Srila Prabhupada

*Her fortsætter oversættelsen af Srila Prabhupadas bog *The Nectar of Instruction*, hans oversættelse af og kommentarer til Rupa Gosvamis *Upadesamrta*.*

Selv i almindelige sociale aktiviteter er disse seks former for omgang mellem to kærlige venner absolut nødvendige. For eksempel arrangerer en forretningsmand en festmiddag på et hotel, når han ønsker at komme i kontakt med en anden forretningsmand, og udtrykker åbent under denne middag, hvad han ønsker at gøre. Han søger så råd hos sin ven om, hvordan han bør handle, og undertiden udveksles der gaver. Disse seks aktiviteter udøves således, når som helst der forekommer *priti*, kærlig fortrolig omgang. I det foregående vers tilrådede Srila Rupa Gosvami, at man bør forsage verdslig omgang og dyrke omgang med de hengivne (*sanga-tyagat sato vr̥tteh*). Det Internationale Samfund for Krishnabevidsthed er blevet etableret for at give mulighed for disse seks former for kærlige udvekslinger mellem hengivne. Dette samfund blev startet egenhændigt, men fordi folk kommer frem og tager del i "giv-og-tag-politiken", breder dette Samfund sig nu over hele verden. Vi er glade for, at folk bidrager meget gavmildt til udvikling af dette Samfunds aktiviteter, og at folk også accepterer de ydmyge bidrag, vi giver dem i form af bøger og blade, der udelukkende beskæftiger sig med emnet Krishnabevidsthed. Nogle gange afholder vi Hare Krishna-festivaler og inviterer livsmedlemmer og venner til at deltage i festligholdelsen ved at acceptere *prasada*. Selv om de fleste af vores medlemmer stammer fra samfundets højere lag, kommer de ikke desto mindre for at modtage lige meget hvor beskeden en *prasada*, vi er i stand til at tilbyde dem. Undertiden udspørger medlemmerne og velønskerne meget fortroligt om metoderne for udøvelse af hengiven tjeneste, og dette forsøger vi så at forklare. På denne måde har vi held med at sprede vores Samfund over hele verden, og de intelligente mennesker i alle lande begynder

gradvist at sætte pris på vores Krishnabevidste aktiviteter.

Krshnabevidsthedssamfundets liv næres af disse seks former for kærlighedsudveksling mellem dets medlemmer. Derfor skal folk gives mulighed for at omgås med ISKCON's hengivne, for blot ved at udveksle på disse ovennævnte seks måder kan et almindeligt menneske fuldt ud genoplive sin slumrende Krishnabevidsthed. I *Bhagavad-gīta* (2.62) står der, *sangat sanjayate kamah*: Ens ønsker og ambitioner udvikler sig i forhold til den omgang, man dyrker. Det siges ofte, at et menneske kan kendes på sin omgangskreds, og hvis et almindeligt menneske omgås med hengivne, vil det uden tvivl udvikle sin slumrende Krishnabevidsthed. Forståelse af Krishnabevidsthed er medfødt i ethvert levende væsen, og den er allerede udviklet i nogen grad, når det levende væsen får en menneskekrop. Der står i *Caitanya-caritamṛta* (*Madhya* 22.107):

*nitya-siddha kṛsna-prema 'sadhya' kabhu naya
sraṇanadi-suddha-citte karaye udaya*

"Ren kærlighed til Krishna er evigt etableret i hjerterne på levende væsener. Det er ikke noget, man skal erhverve sig fra nogen anden side. Når hjertet bliver rensset ved at høre og tale [om Krishna], vågner det levende væsen helt naturligt."

Siden Krishnabevidsthed er helt naturligt til stede i ethvert levende væsen, må alle gives en chance for at høre om Krishna. Blot ved at høre og tale – *sraṇanam kīrtanam* – bliver vores hjerte på direkte vis rensset, og vores oprindelige Krishnabevidsthed vækkes omgående. Krishna-bevidsthed påtvinges ikke hjertet på kunstig vis, men er der allerede. Når man fremsiger Guddommens Højeste Personligheds hellige navn, renses hjertet for al verdslig besmittelse. I første vers af *Sri Siksastaka* siger Herren Sri

Caitanya Mahaprabhu (Cc. Antya 20.12):

*ceto-darpana-marjanam bhava-
maha-davagni-nirvapanam
sreyah-kairava-candrika-vitaranam
vidya-vadhu-jivanam
anandambudhi-varadhanam pratipadam
pumamrtasvadanam
sarvatma-snapanam param vijayate
sri-krsna-sankirtanam*

“Al ære til Sri Krishna *sankirtana*, der renses hjertet for alt det støv, der har samlet sig gennem årene, og slukker det betingede livs brand af gentagen fødsel og død. Denne *sankirtana*-bevægelse er den største velsignelse for hele menneskeheden, for den spreder strålerne fra velsignelsens måne. Den er al transcendent kundskabs liv. Den forøger havet af transcendent lyksalighed og gør os i stand til fuldt ud at smage den nektar, vi altid længes efter.”

Ikke alene renses den, der fremsiger *mahamantraet*, men hjertet renses også på enhver, der tilfældigvis hører den transcendentale lyd af Hare Krishna, Hare Krishna, Krishna Krishna, Hare Hare/ Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare. Selv sjælene, der er indesluttede i lavere dyrearter, insekter, træer og andre levende arter, bliver også rensede og forberedt på at blive fuldstændigt Krishnabevidste blot ved at høre den transcendentale lyd. Det blev forklaret af Haridasa Thakura, da Caitanya Mahaprabhu spurgte ham, hvordan levende væsener, der er lavere end mennesker, kan blive udfriet fra materiel trældom. Haridasa Thakura svarede, at fremsigelsen af de hellige navne er så kraftfuld, at selv hvis man reciterer i junglens mest afsidesliggende dele, vil træerne og dyrene gøre fremskridt i Krishnabevidsthed blot ved at høre denne lyd. Dette blev faktisk bevist af Sri Caitanya Mahaprabhu Selv, da Han passerede igennem Jharikhanda-skoven. Ved denne lejlighed opgav tigrene, slangerne, hjortene og alle de andre dyr deres naturlige fjendtlighed og begyndte at synge og danse i *sankirtana*. Selvfølgelig kan vi ikke imitere Sri Caitanya Mahaprabhus aktiviteter, men vi bør følge i Hans fodspor. Vi har ikke kraft nok til at

fortrylle lavere dyr såsom tigre, slanger, katte og hunde eller til at få dem til at danse, men ved at synge Herrens hellige navne kan vi omvende mange mennesker over hele verden til Krishna-bevidsthed. At give eller udbrede Herrens hellige navn er et ophøjet eksempel på velgørenhed (*dadati*-princippet). I samme åndedrag bør man også følge *pratigrhñati*-princippet og være villig og parat til at modtage den transcendentale gave. Man bør spørge ind til Krishnabevidsthedsbevægelsen og åbne sit sind for at forstå denne materielle verdens situation. Således kan *guhya* *akhyati* *prcchati*-principperne tjenes.

Medlemmerne af det Internationale Samfund for Krishnabevidsthed indbyder Samfundets medlemmer og velyndere til at spise sammen med dem, når de afholder deres kærlighedsfester i alle deres afdelinger hver søndag. Mange interesserede mennesker kommer for at ære *prasada*, og når som helst det er muligt, inviterer de Samfundets medlemmer til deres hjem og forsyner dem med overdådig *prasada*. På denne måde gavnes både Samfundets medlemmer og den almindelige befolkning. Folk bør opgive omgang med såkaldte *yogier*, *jnanier*, *karmier* og filantroper, for denne omgang kan ikke gavne nogen. Hvis man virkelig ønsker at nå menneskelivets mål, må man pleje omgang med Krishnabevidsthedsbevægelsens hengivne, for det er den eneste bevægelse, der lærer én, hvordan man udvikler kærlighed til Gud. Religion er menneskesamfundets specielle funktion og forskellen på et menneskesamfund og et dyresamfund. Et dyresamfund har ingen kirke og moske eller noget religiøst system. I alle dele af verden findes der, uanset hvor underkuet menneskesamfundet end er, en eller anden form for religiøst system. Selv indfødte stammer i junglerne har et religiøst system. Når et religiøst system udvikler sig og bliver til kærlighed til Gud, er det perfekt. Som der står i *Srimad-Bhagavatams* Første Bog (1.2.6):

*sa vai pumsam paro dharmo
yato bhaktir adhoksaje
ahaituky apratihata
yayatma suprasidati*

“Den højeste beskæftigelse (*dharma*) for hele menneskeheden er den, gennem hvilken mennesket kan opnå kærlig hengiven tjeneste til den transcendentale Herre. En sådan hengiven tjeneste skal være umotiveret og uafbrudt for fuldstændigt at kunne tilfredsstille selvet.”

Hvis menneskesamfundets medlemmer virkelig ønsker fred i sindet, ro og venskabelige forhold mellem mennesker og nationer, må de følge det Krishnabevidste religionssystem, gennem hvilket de kan udvikle deres slumrende kærlighed til Krishna, Guddommens Højeste Personlighed. I det øjeblik folk gør det, vil deres sind omgående fyldes med fred og ligevægt.

I denne anledning advarer Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura alle hengivne, der er engagerede i at udbrede Krishnabevidsthedsbevægelsen, imod at tale med de upersonlige *mayavadier*, der altid er opsatte på at modsætte sig sådanne teistiske bevægelser. Verden er fuld af *mayavadier* og ateister, og verdens politiske partier udnytter *mayavada* og andre ateistiske filosofier til at fremme materialismen. Undertiden støtter de endog et stærkt parti for at skabe modstand mod Krishnabevidsthedsbevægelsen. *Mayavadier* og andre ateister ønsker ikke, at Krishnabevidsthedsbevægelsen skal udvikle sig, for den uddanner folk i Gudsbevidsthed. Sådan er ateisternes politik. Det er ikke til nogen nytte at give en slange mælk og bananer, for slangen vil aldrig blive tilfreds. Tværtimod bliver slangen blot mere giftig ved at spise mælk og bananer (*kevalam visa-varadhanam*). Hvis en slange gives mælk, forøges dens giftighed. Af lignende årsager bør vi ikke åbenbare vores sind for de slangeagtige *mayavadier* og *karmier*. En sådan åbenhjertighed vil aldrig være til nogen gavn. Det er bedst helt at undgå samkvem med dem og aldrig spørge dem om noget fortroligt, for de kan ikke give god vejledning. Ej heller bør vi invitere *mayavadier* og ateister eller acceptere deres invitationer, for gennem et sådant fortroligt samkvem kan vi blive påvirkede af deres ateistiske mentalitet (*sangat sanjyate kamah*). Det negative påbud i dette vers er, at vi bør afholde os fra at give noget til

eller modtage noget fra *mayavadier* eller ateister. Sri Caitanya Mahaprabhu har også advaret os, *visarira anna khaile dusta haya mana*: “Vores sind bliver ondskabsfuldt af at spise mad, der er tilberedt af verdslige mennesker.” (Cc. *Antya* 6.278) Medmindre man er meget avanceret, er man ude af stand til at udnytte alles bidrag til at fremme Krishnabevidsthedsbevægelsen. Derfor bør man af princip ikke acceptere velgørenhed fra *mayavadier* eller ateister. Sri Caitanya Mahaprabhu har endog forbudt hengivne at omgås selv med almindelige mennesker, der er alt for forfaldne til materiel sansetilfredsstillelse.

Konklusionen er, at vi altid bør pleje omgang med hengivne, overholde de regulative hengivne principper, følge i fodsporene på de store *acaryaer* og i fuld lydighed udføre den åndelige mesters ordrer. På denne måde vil vi blive i stand til at udvikle vores hengivne tjeneste og slumrende Krishnabevidsthed. Den hengivne, der hverken er begynder eller *maha-bhagavata* (en meget avanceret hengiven), men som befinder sig på den hengivne tjenestes mellemste plan, forventes at elske Guddommens Højeste Personlighed, slutte venskab med de hengivne, begunstige de uvidende og afvise de misundelige og dæmoniske. I dette vers er der en kort omtale af processen til at befordre kærlige udvekslinger med Guddommens Højeste Personlighed og til at slutte venskab med de hengivne. Ifølge *dadati*-princippet bør en avanceret hengiven bruge mindst 50 procent af sin indkomst på Herren og Hans hengivnes tjeneste. Srila Rupa Gosvami har gennem sit liv givet et sådant eksempel. Da han besluttede sig for at trække sig tilbage, gav han 50 procent af sit livs indtjening til Krishnas tjeneste og 25 procent til sine slægtninge, imens han beholdt 25 procent til uforudsete personlige fornødenheder. Dette eksempel bør følges af alle hengivne. Lige meget hvad vores indkomst er, bør 50 procent udnyttes til gavn for Krishna og Hans hengivne. Det vil opfylde kravet om *dadati*.

I næste vers fortæller Srila Rupa Gosvami os hvilken slags *vaisnava*, man bør vælge som ven, og hvordan *vaisnavaer* bør tjenes. 🌸

(Fortsættes i næste nummer)

JEG SKÆLDTE PRABHUPADA UD

af Radha Govinda Swami

Radha Govinda Swami er en af Srila Prabhupadas indiske disciple.

Radha Govinda Swami: Det var i Benares (Indien) i 1971. Jeg var i Benares på det tidspunkt, hvor Srila Prabhupada var der på sin turné rundt i Indien med sine 40 disciple, og der var en stor festival til ære for Herren Caitanya. Jeg læste i en avis, at der blev prædikeret Krishna-*bhakti* i Amerika. Helt naturligt var jeg en hengiven af Krishna, så dette interesserede mig. Derfor tog jeg dertil.

Der var efterfølgende en procession fra Dashashvamedha Ghat til Tapan Misras hus, som nu ligger i Benares. Da processionen var slut, gik jeg hen til Srila Prabhupada og sagde til ham på hindi: "Hvornår tog du til Amerika, og hvordan prædiker du?"

Prabhupada svarede: "Du kan se, at jeg bare synger Hare Krishna og giver nogle foredrag." Han fortsatte: "De har brug for denne vediske viden. Se bare, hvor glade de er, og hvordan de synger."

Så spurgte jeg: "Hvor går dit program hen efter Benares?"

Prabhupada svarede: "Jeg skal til Gorakhpur."

Jeg skrev datoen ned. Derefter tog jeg til Gorakhpur, mens Prabhupada var der. Han boede i Krishna Niketan. Jeg tog derhen til hans hus og ventede på ham. Prabhupada var på det tidspunkt alene, så jeg genkendte ikke, at det var Prabhupada, da han kom ud til mig.

Jeg spurgte: "Hvor er A.C. Bhaktivedanta Swami?"

I stedet for at svare spurgte Prabhupada mig: "Hvorfor vil du møde ham?"

Jeg svarede: "Fordi han er min *guru*. Jeg kan rigtig godt lide ham."

Så spurgte Prabhupada: "Hvorfor accepterer du ham som din *guru*?"

Jeg sagde: "Fordi han er tjener af Caitanya Mahaprabhu."

Prabhupada spurgte: "Hvem er Caitanya Mahaprabhu?"

Jeg sagde: "Han er Krishna Selv."

Mens vi talte videre, spurgte Prabhupada: "Hvorfor accepterer du Herren Caitanya som Krishna?"

Jeg svarede: "Fordi jeg har læst i *Caitanya-caritamṛta*, at Krishna Selv kom som en hengiven for at prædike."

Så sagde Prabhupada: "Nej, nej, nej. Han er ikke Krishna. Han er en hengiven af Krishna."

Jeg indvendte: "Nej, Han er Krishna Selv."

Men Prabhupada insisterede: "Nej, Han er en hengiven af Krishna. Han er ikke Krishna."

Vores diskussion gik frem og tilbage, og til sidst talte jeg meget hårdt til Srila Prabhupada: "Klap i. Ti stille. Sig ikke mere."

Så lo Prabhupada meget højt. Han lo så højt, han kunne. På det tidspunkt kom nogle hengivne, og de bukkede sig ned for ham. Nu gik det op for mig, at jeg stod over for Srila Prabhupada, min Guru Maharaja. Da de bukkede sig ned for ham, gjorde jeg det også.

Så sagde jeg: "Tilgiv mig. Jeg har begået en stor forseelse ved dine lotusfødder. Jeg genkendte dig ikke. Vær venlig at tilgive mig."

Prabhupada tog min hånd i sin hånd og sagde: "Kom med ind på mit værelse."

Der sad tre disciple der, og Prabhupada lo og lo. Hans smil stoppede ikke, og så sagde han: "Han ved, at Caitanya Mahaprabhu er Krishna Selv."

Han sagde: "Du skældte mig ud. Det kan jeg godt lide. Jeg er meget glad for dine ord." 🌸

Hentet fra www.dandavats.com/?p=85551

HJÆLP! MIN MAND ER IKKE HENGIVEN

BHAKTI-YOGA I HJEMMET

af Rohininandana Dasa (Oversat af Jesper Frydenlund)

Hvad bør man gøre, hvis ens ægtefælle ikke er en Krishnahengiven? Eller hvordan skal vi rådgive en person i en sådan situation? Hvordan kan vi afgøre, hvad der er det "rigtige" at gøre?

Jeg modtog for nylig et brev fra en aspirerende hengiven ved navn Susan, der skrev, at hun følte sig fanget og ikke vidste, hvilken vej hun skulle tage. Susan kom til Krishnabevisthed for fem år siden, da hun læste *The Perfection of Yoga*. Hendes mand, James, havde givet hende bogen i den tro, at den handlede om *yoga*-øvelser. Susan læste bogen med stor begejstring og bestilte derefter *Bhagavad-gita som den er*, som hun sagde "følte som en vidunderlig bølge af varmt vand, der skyllede ind over mig. Det var, som om alt det, jeg havde tænkt hele mit liv, var blevet skrevet ned på papir."

Til at begynde med viste James en vis interesse for Krishnabevisthed, og både han og Susan deltog i et par Hare Krishna-arrangementer. De søgte alternative måder at både tænke og leve på. Susan begyndte at få det, hun kaldte "en højere smag". Men James brød sig ikke om den anmassende nidkærhed hos nogle af de hengivne, og hans interesse dalede hurtigt. Nu kritiserer han hendes bestræbelser på at praktisere Krishnabevisthed, så Susan har svært ved at gøre alt det, hun gerne vil for Krishna, selv om hun dog formår at recitere fjorten runder om dagen og læse Srila Prabhupadas bøger. Hun spekulerer på, om det er muligt at tjene Krishna ved at være en del af en familie, der ikke er interesseret i Krishnabevisthed, og som nogle gange endda er fjendtligt indstillet over for det.

Susan nævnte også, at nogle hengivne har rådet hende til at tolerere situationen, mens andre siger, at hun bør forlade hjem-

met. Hun elsker sin mand og sin familie, og nu, hvor hun er begyndt at elske Krishna, føler hun sig forvirret. Betyder det at være Krishnabevist, at hun er nødt til at vælge mellem sin familie og Krishna? Og selv hvis et sådant valg i sidste ende viser sig nødvendigt, hvornår er det så det rette tidspunkt?

Da jeg gik i gang med at formulere mit svar, var min første tanke: "Gør hun sig antagelser her? Hvordan ved hun, at James ikke er en hengiven, og at hun er det?"

Så jeg skrev:

"I bred forstand findes der kun to slags levende væsener: dem, der er Krishnabeviste, og dem, der ikke er det. Selv om enhver sjæl er Krishnabevist af natur, har nogle med vilje vendt sig bort fra Herren. Blandt disse vildfarne strejfende er der nogle, der forsøger at nærme sig Ham igen. Når disse oprigtige sjæle bliver fri for materiel besmittelse og forglemmelse af Krishna, genindtræder de som Hans evige ledsagere, Hans hengivne.

Ordet hengiven betyder derfor ren hengiven. Det er vi ikke endnu. Vi er aspirerende hengivne.

Når vi ser således på tingene, kunne det så ikke være, at din mand også er en aspirerende hengiven, ligesom du er det? Overordnet set er enhver, der accepterer Gud som sin tilbedelsesværdige Herre, en hengiven.

Det kan være, at din mand nærer modvilje mod selve tanken om, at han skal underordne sig nogle eller noget, der er større end ham selv. Hvis dette er tilfældet, vil han naturligt nok ikke bryde sig om dine bestræbelser på at nærme dig Herren. Han kan være bange for, at Herren Krishna kommer imellem jer og planlægger at tage dig fra ham. Du kan komme til at opleve,

at den eneste måde, du kan praktisere din Krishnabevidsthed på, er ved at være mere hemmelighedsfuld, som hvis du havde en hemmelig elsker.

Men hvis din mand ikke grundlæggende er misundelig på Herren Krishnas eksistens, kan det være, at han indadtil længes efter spiritualitet. Krishnabevidsthed ligger trods alt slumrende i enhver, ligesom ild ligger slumrende i træ. Og ligesom ild kan vækkes til live i træ, kan et menneskes guddommelige bevidsthed vækkes gennem det rette selskab. Hvordan kan vi hjælpe med at drage James' kærlighed til Krishna frem?

I dit brev nævner du, at han føler sig presset af dine prædikerende bestræbelser såsom at forsøge at få ham til at blive vegetar og læse Prabhupadas bøger. Hans oplevelse kan have mere at gøre med dynamikken i jeres forhold end med Krishna-bevidsthed. Hvis det er tilfældet, kan det være, du skal prøve at give ham plads til at udtrykke sine følelser.

Forestil dig, at jeg ejer en forsømt og uplejet have, og at min nabo bruger sin tid på at gå op i det og vælger at kritisere mig. Hvordan vil jeg have det? For at bevare freden vil jeg måske modvilligt gøre et eller andet, men det er ikke sandsynligt, at jeg vil føle megen kærlighed til hverken min nabo eller min have.

Men forestil dig nu i stedet, at min nabo er en lykkeligt engageret havemand, som af og til efterlader saftige frugter og grøntsager på mit dørtrin. Jeg vil sandsynligvis se på hans smukke have og tænke: "Lad mig gøre noget ved min egen have!"

En hengiven er som en havemand, der ihærdigt plejer sin hengivenheds slyngplante. Med sindet optaget af tanker om hans smukke Herre Krishna afspejler den hengivnes ansigt Hans skønhed og gode egenskaber. Ligesom Krishna er tiltrækkende, er den hengivne det også.

Krishnabevidste mennesker er så overvældede af deres søgen efter den Absolutte

Sandhed, at deres begejstring bobler over, og de ønsker at dele deres nyfundne skatte af transcendentale viden. Gradvist udvikler de dømmekraft og takt.

Krishnabevidsthed er en uddannelsesbevægelse, ikke en konverteringsbevægelse. At skifte fra én tro til en anden er overfladisk sammenlignet med den universelle læring og uddannelse, som Krishnabevidsthed tilbyder.

Et par, jeg kender, og som gennemgik spændinger og frustration i deres forhold, er nu blevet enige om at mødes på midten. Hun tager med ham i Hare Krishna-templet, og han går med hende til Gudstjeneste. De er også blevet enige om at acceptere enhver religiøs praksis, der er gavnlige for deres åndelige liv. Bl.a. derfor ofrer de deres mad til Gud.

Krishnabevidsthed er til for at forædle og forbedre tingene, ikke for at rive alt ned.

Hvis du kan arrangere, at James møder en person, der er erfaren og dygtig til at forklare videnskaben bag Krishnabevidsthed, kan det være, at hans tvivl og modvilje gradvist vil aftage.

En person, jeg kender, hvis mand har praktiseret Krishnabevidsthed i atten år, har først for nylig besøgt et Hare Krishna-temple for allerførste gang. Er du parat til at vente på James? Måske kan du stille og roligt vænne ham til det ved at tage ham med på Govinda's Restaurant eller hjem til en hengiven, der befinder sig i en social situation, der minder om jeres. Måske følte han, at han blev kastet ud på det dybe vand med det samme.

Og hvad med dig? Hvad med tilstanden hos din hengivenheds slyngplante i en vanskelig og begrænsende atmosfære? Ligesom din mand føler sig intimideret af dig, føler du dig kvalt af ham. Han har ret, når han siger, at hvert menneske er et individ og selv må afgøre, om han/hun vil gå den Krishnabevidste vej eller ej. På samme måde kan og skal han respektere din ret til

selv at vælge. Da Srila Prabhupada talte om en kvindes situation, når hun er gift med en mand, der ikke følger de Krishnabevidste principper, sagde han: 'Hvis hun – eller hvem som helst – ønsker at holde sig ren, kan hun holde sig ren under alle omstændigheder.'

Vær forvisset om, at fordi du er en autentisk elev af en autentisk proces, er din succes garanteret. En hengiven havemand, der har gode frø, frugtbar jord, rigelig regn og sol – og Guds altafgørende nåde – er sikret en god høst. På samme måde er din succes sikret gennem Srila Prabhupada og Herren Caitanyas gaver. Og ligesom havemandens familie får del i høsten, vil din familie få del i frugterne af din åndelige fremgang.

Du spørger, om det er muligt at tjene Krishna ved at tage sig af din familie. I *Bhagavad-gita* siger Krishna, at alt, hvad vi gør, kan gøres som en ofring til Ham. Moder Teresa sagde engang, at hun i virkeligheden ikke var de fattiges tjener, men Guds tjener. På samme måde er du ikke din families tjener. Du tjener i stedet Guddommens Højeste Personlighed, Herren Krishna, roden til alle åndelige og materielle

verdener. Det vand, du hælder på for at nære din hengivne tjeneste, giver åndelig gavn til alle levende væsener i det universelle træ – fra halvguderne til insekterne – for slet ikke at tale om din mand og dine børn.

Så alt taget i betragtning er du altså ikke fanget, som du måske tror det, og du er rigtig fint på vej mod den fuldstændige frihed.” 🌸

NORDISK OG VEDISK TRADITION

af Jacob Ankerstrøm

Jacob Ankerstrøm er ph.d. i idéhistorie og har ligeledes en kandidat og en mastergrad i religionsvidenskab fra hhv. Aarhus og Amsterdam Universitet, hvor han bl.a. har studeret komparativ religionsvidenskab, vestlig og østlig esoterik samt sanskrit og norrønt (oldnordisk).

Indledning

Ofte når hengivne fra Krishnabevægelsen går rundt på gader og stræder i vesteuropæiske lande, mødes de med forundring fra den lokale befolkning over de på overfladen fremmede skikke og klæder. Taler man med folk, finder de ofte filosofien fra de vediske skrifter fremmedartet og eksotisk, og samme oplevelse får mange, når de første gang besøger et tempel og overværer ritualer som eksempelvis Deitetstilbedelse (*pūja*) og ildofringer (*agniyajna*).

Hvad de færreste ved, er, at de europæiske religiøse og kulturelle traditioner har langt mere til fælles med den vediske kultur, end man umiddelbart skulle tro. Som der tidligere har været skrevet om her i bladet, har de europæiske sprog en forbindelse til sanskrit. Dette gælder, uanset om man mener sanskrit udgør det oprindelige indoeuropæiske ursprog, eller at sanskrit er en af de tidligste sprogrene på det indoeuropæiske sprogtræ, som det oprindeligt blev

foreslået af Sir William Jones i 1786 og senere udviklet yderligere af Thomas Young.

Inden for sprogvidenskabens har man brugt årtier på at diskutere sanskrit og det eventuelle proto-indoeuropæiske ursprog. Hvad er langt mere interessant end disse relativt teoretiske og akademiske diskussioner, er dog at se på de religiøse traditioner, som knytter sig til disse indoeuropæiske sprog og folkeslag. Det er fastslået, at de forskellige indoeuropæiske sprog blev selv-

stændigt udbredt allerede 1-2.000 år f.v.t., og de forskellige religiøse traditioner blev således også udskilt fra hinanden allerede dengang. På trods af at religionerne ofte har eksisteret i flere tusinde år som selvstændige traditioner, er det påfaldende, at der findes utallige eksempler på, hvorledes de vediske begreber og forestillinger om kosmologi, tidsopfattelse (*yugaer*), *dharma*, *karma*, *varna* osv. kan genfindes i de europæiske traditioner. Ligeledes er der utallige eksempler på, hvordan den

europæiske gudeverden har rødder i en oprindelig tradition, der kun lader sig forstå og belyse ved at læse Vedaerne, som har den mest komplette beskrivelse af disse emner.

I den følgende artikelserie vil vi se nærmere på nogle af disse konkrete eksempler, som gerne skulle hjælpe med at illustrere de mange forbindelser mellem eksempelvis de nordiske og vediske mytologier og religiøse traditioner. Senere kan vi se nærmere på de øvrige europæiske traditioner, ligesom det også er spændende at dykke ned i lidt af den forskningshistorie, der ligger til grund for disse betragtninger. Her er især franskmænden Georges Dumézil (1898-1986) interessant, da han var en af de første, som gav sig ud i et komparativt studie af indoeuropæisk religion. Han skrabede dog blot i overfladen, og det er forhåbningen, at vi i artikelserien her kan komme et spadestik dybere med særlig interesse for netop den tradition, de fleste danskere kender til, nemlig den nordiske mytologi, og så den vediske, som den præsenteres i eksempelvis *Srimad-Bhagavatam*, men også i de øvrige vediske skrifter.

Cyklisk tid og Kali Yuga

Lad os se på tidsopfattelsen som det første eksempel på sammenfaldene mellem den vediske, den nordiske og de øvrige indoeuropæiske traditioner. Man har en tendens til at tænke, at den vesteuropæiske verden på grund af kristendommen har en lineær tidsopfattelse, hvor alt kun foregår én gang. Vi har kun ét liv og én virkelighed. Efter kristen tidsregning befinder vi os blot på et sted på punktet mellem skabelsen af Jorden og engang i fremtidens kulmination, der er genkomsten af Jesus som Kristus. I virkeligheden delte vores europæiske forfædre i langt højere grad den cykliske tidsopfattelse, som vi finder mest detaljeret beskrevet i Vedaerne. Denne cykliske tidsopfattelse har også overlevet i moderne tid hos filosoffer som Oswald Spengler og Frie-

drich Nietzsche, der var kraftigt inspireret af oldtidens tænkere.

Ifølge Vedaerne og *Srimad-Bhagavatam* befinder vi os i øjeblikket i Kali Yuga, den sidste af de fire tidsaldre i den såkaldte Yuga-cyclus, der starter med Satya Yuga efterfulgt af Treta, Dvapara og til sidst Kali Yuga. Kali Yuga oversættes oftest til 'mørkets tidsalder' og tidsfæstes til at være startet ca. 3102 f.v.t. med en forventet varighed på 432.000 år. Kali Yuga beskrives i både *Visnu Purana* og *Bhagavata Purana* som en forfaldstid, hvor der vil herske ufred og generelt forfald af lov og orden. Det bliver for omfattende her i første omgang at gå ind i en detaljeret gennemgang af de vediske beskrivelser af Kali Yuga, som mange hengivne nok også allerede er bekendte med. Lad os i stedet fokusere på, hvordan rester af disse forestillinger også er til stede i de europæiske traditioner.

I den nordiske tradition har vi *Völuspá*, der på dansk er kendt som *Vølvens spådom* og er et apokalyptisk åbenbaringsskrift fra den Ældre Edda. Her gives beskrivelser af en tidsalder, der punkt til punkt svarer til de vediske beskrivelser, vi har af Kali Yuga. Et vers fra *Vølvens spådom* lyder:

*Bror skal bekæmpe bror,
søskende bryde slægtsbånd,
hårdhed skal herske
og hor;
Krigstid, kamptid,
kløvede skjolde,
ulvetid, stormtid
til verden ender
og ingen skåner
nogen.*

De gamle grækere havde samme opfattelse af de forskellige aldre, og man finder beskrivelser som disse hos blandt andet Hesiod og Ovid. Hesiod beskriver faldet fra guldalder til sølvalder til bronzealder og til sidst til jernalderen, som han beskriver

således:

“I denne tidsalder lever mennesker en tilværelse i slid og elendighed. Børn vanærer deres forældre, bror skændes med bror, og den sociale kontrakt mellem gæst og vært (xenia) glemmes. I denne tidsalder giver magt ret, og onde mennesker bruger løgne til at blive anset for gode. På højdepunktet af denne tidsalder føler mennesker ikke længere skam eller indignation over uretfærdigheder. Børn vil blive født med gråt hår, og guderne vil fuldstændig have forladt menneskeheden: ”Der vil ikke være nogen hjælp mod det onde.””

I den ofte kristent påvirkede overlevering af de nordiske myter kan man nemt sidde tilbage med en forestilling om, at Ragnarok, der beskrives som verdens og gudernes undergang, er slutningen på verden. Men ser man nærmere på de kilder, der har overlevet, er det tydeligt, at denne mørkets tidsalder erstattes af en ny guldalder. Her er igen udvalgte citater fra *Vølvens spådom*, som beskriver en ny grøn jord, gudernes genopståen og de gyldne brikker, der alle leder tankerne hen på en ny Satya Yuga:

*Jeg ser nu
jorden stige
igen af havet,
evigt grøn.
Fosser falder,
ørnen flyver
over fjeldet,
fanger fisk.
[...]
Igen skal underfulde
gyldne tavler
findes
i græsset
som aserne havde
i urtiden.
Da vil usået sæd spire
bitterhed bedres*

Af de mere esoteriske elementer, der har gemt sig i Eddaerne, finder vi nogle opsigtsvækkende talkombinationer. Mange af teksterne fra den nordiske tradition, især Eddaerne, gemmer mange obskure henvisninger og antydninger i navne og beskrivelser, som det har krævet eksperter i både oldnordisk sprog og mytologi at afkode, og mange henvisninger og navne er endnu ikke fuldt oplyste i dag grundet den store mængde viden og skrifter, som er gået tabt. Teksterne indeholder ofte forskellige slags hemmelige, eller skulle man sige 'okkulte', dvs. skjulte, beskeder til dem, som var i stand til at tyde og forstå disse.

Et sådant eksempel finder vi i teksten *Grímnismál* eller *Grimnirs Tale*. *Grimnir* menes at være et andet ord for Odin. I denne tekst beskrives det, hvorledes Ragnarok og den mørke tidsalder kulminerer med, at 800 krigere vil marchere ud af hver af Valhals 540 porte. Nogle vil måske affeje dette som ren spekulation, men det er bemærkelsesværdigt, at de to tal, som specifikt vedrører tidsalderens afslutning, og som er nogle af de eneste tal, der overhovedet fremgår af teksten, tilsammen gemmer på tallet 432.000 (800 gange 540), som ifølge *Puranaerne* netop er længden på Kali Yuga. Mange har igennem tiderne genfortalt historierne om den nordiske endetid, men disse tal er blevet bevaret, og jeg er personligt af den overbevisning, at disse tal er overleveringer og aflejringer af viden, som var tilgængelig, da disse fortællinger opstod, men som gradvist er forsvundet.

Kender man til *yugaerne* og Vedaernes beskrivelser af disse, står man pludselig med en ny nøgle til forståelsen af vores nordiske tradition, som de færreste forskere i norrønt sprog og mytologi kender til. Uanset om man køber påstanden om de skjulte tal, er der ingen tvivl om, at den tankeverden, som vores forfædre i Danmark levede i og troede på før kristendommen, er langt tættere på den vediske, end de fleste er klar over. 🌸

HVAD SYNES DU OM ETNISKE DANSKERE?

af Jahnu Dasa

Danmark er fundamentalt set en nation af kræmmere (købmænd). Danmark har også fostret store tænkere som Kierkegaard, HC Andersen og Niels Bohr, men generelt set er moderne danskere en flok dummernikker, der spiser en masse pølse og andet snot.

Se bare på vores største eksportvare – svin.

Det skal dog siges, at danskere har en udviklet retfærdighedssans. Få lande i verden fordeler de materielle goder så ligeligt, som det sker i Danmark. Vi har et af de største skattetryk i verden, men skatterne gives i ret stor stil tilbage til borgerne i form af et gavmildt velfærdssystem.

I det store hele er danskere ret irreligiøse, men det opvejes af deres sans for ordentlighed. Der skal være plads til alle, stor tolerance for anderledes tænkende – det berømte danske frisind.

Det skal dog tilføjes, at kristne og muslimer, der ikke anerkender Krishna som Gud, også er at anses for irreligiøse. De slagter dyr i stor stil.

Krishna siger:

”De, der er skamløst tåbelige, de, der er de laveste blandt mennesker, de, hvis viden er blevet stjålet af illusion, og de, der deler dømnernes ateistiske natur, overgiver sig aldrig til Mig.” (Bg. 7.15)

Der er megen snak om klimakrisen og grøn omstilling for tiden, men før den

uhyrlige masseslagtning af dyr ophører, vil enhver tale om grøn omstilling forblive en farce.

Den vigtigste grund til, at naturen straffer os så voldsomt for tiden, er netop vores masseudrab på dyr.

”Du er ikke en miljøforkæmper, hvis du spiser kød.” — James Cameron, Hollywoodinstruktør

”Så længe der er slagterier, vil der være slagmarker. En vegetarisk kost er lakmuesten for enhver menneskeven.” — Leo Tolstoy

”Intet vil kunne gavne den menneskelige sundhed og forøge chancerne for overlevelse på Jorden så meget som udviklingen af en vegetarisk kost.” — Albert Einstein

Vedaerne taler om alvorligheden ved kødspisning.

”Den, der deltager i fortæringen af menneskekød, en hests kød og kød fra noget andet dyr og berøver andre mælk ved at slagte køer, O Konge – hvis en sådan djævel ikke afstår på andre måder, bør du ikke tøve med at skære hans hoved af.” — *Rig-veda* (10.87.16) 🌿

AT LEVE I KAOS

af SB Kesava Swami

Da jeg for seksten år siden dimitterede fra ICL med en lederuddannelse, valgte jeg at lade den ligge for en stund og i stedet omfavne munkelivet. Ironisk nok er det hele kommet tilbage til udgangspunktet. At beskæftige sig med og håndtere mennesker, projekter og praktiske ting er en betydelig del af det moderne munkeliv. Jeg må have en hel del ledelseskarma, jeg skal brænde af! At balancere åndelig fordybelse og praktiske anliggender er imidlertid utroligt udfordrende. Man skal være opmærksom, snusfornuftig, tunet ind og følsom nok til at håndtere de kompleksiteter og konflikter, der belaster enhver leder. Som munk forsøger man dog samtidig at leve i et helligt rum af bevidsthed hinsides det midlertidige blændværk med et større perspektiv og en dybere meditation. Nogle gange føler jeg, at jeg lever livet som en offentlig eneboer – ”på nettet”, men samtidig afskåret.

Mens jeg navigerede i den praktiske verden og fandt mig til rette i min indre verden, stødte jeg på et nyttigt *mantra*, som jeg forsøgte at integrere i min tankegang: ”Lær at leve i kaos.” Ydre omstændigheder er aldrig perfekte. Livet fungerer bare ikke på den måde, og hvis vi konstant søger den perfekte løsning på alt omkring os, vil vores opmærksomhed hele tiden blive afledt fra de dele af vores liv, der virkelig har brug for den. Mange ting er ikke beregnet til at skulle løses eller fikses. De skal blot styres og tolereres. Vi skal opdyrke modstandskraft og standhaftighed i sindet, selv midt i uløste problemer, udfordringer, forhindringer og fjendtlighed. Hele vores liv kan ikke bruges på at slukke brande. Noget bliver bare nødt til at brænde, mens vi

stadig forsøger at fortsætte fremad.

Engang blev Srila Prabhupada kørt til et offentligt engagement. Da de kom til et område med vejarbejde, byggede trafikken sig langsomt op, og i løbet af få minutter holdt alle køretøjer helt stille. Da de kiggede ud af bilruden, stod der på et neonlysende motorvejskilt: ”Vejarbejde: midlertidig ulejlighed, permanente forbedringer.” Srila Prabhupada lo hjerteligt og udbrød: ”Den materielle verden: midlertidige forbedringer, permanent ulejlighed!”

Derfor er det mere realistisk, progressivt og pragmatisk at lære at leve i kaos. Ligesom rindende vand ubesværet flyder rundt om blokerende klipper og bevæger sig roligt mod sin destination, må vi trods uundgåelige udfordringer og uventet modstand marchere videre. Jeg lærer langsomt kunsten at lukke ned, at gå ind i det hellige rum og blokere den kaotiske støj fra den summende verden. Jeg foreslår ikke ansvarsløs ligegyldighed, men jeg kan ikke tillade, at min indre verden bliver kapret permanent. Dét rum er helligt. Ellers kan jeg midt i al kaosset risikere at gå glip af hele meningen. 🌸

EXTREME HUMAN ANTIQUITY

OPFØLGER TIL FORBUDT ARKÆOLOGI

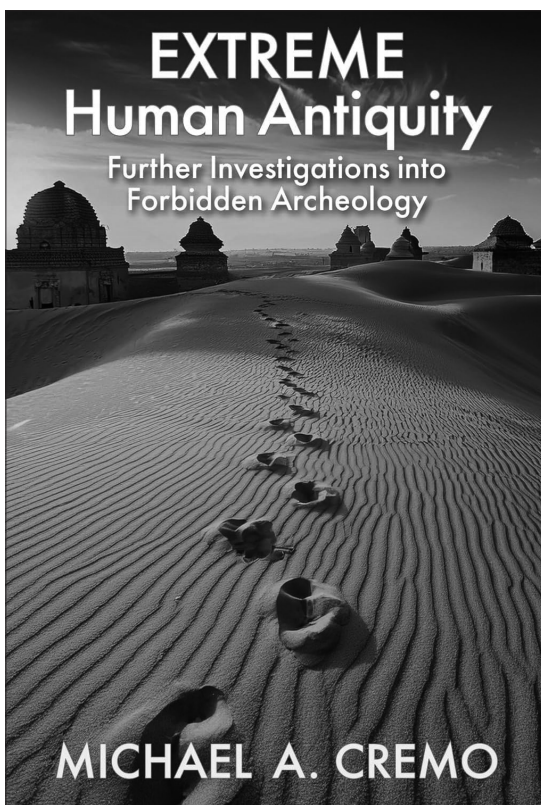
af Lalitanatha Dasa

I 1993 udgav Drutakarma og Sadaputa Prabhu (eller Dr. Michael Cremo og Dr. Richard L. Thompson) bogen *Forbidden Archeology*. Her gennemgik de flere hundrede arkæologiske fund, der tydede på spor fra hele verden af mennesker fra tidsaldre, hvor de fleste moderne arkæologer og forskere mener, at der aldrig har levet mennesker som os. Ifølge sidstnævnte har mennesket i sin moderne form (*Homo sapiens sapiens*) eksisteret i maksimalt 2-300.000 år.

Forbidden Archeology skabte sensation, opmærksomhed og debat, for Drutakarma og Sadaputa, der begge er disciple af Srila Prabhupada, viste med deres minutiose forskning i tilside-satte og oversete arkæologiske fund, at der sandsynligvis har levet mennesker på Jorden i flere hundrede millioner år. Bogen blev omgående en klassiker og oversat til mange sprog inklusive dansk, hvor jeg udgav populæruddgaven af *Forbidden Archeology* under titlen *Forbudt Arkæologi*.

Nu over 30 år senere er Drutakarma – omsider – kommet med en opfølger til *Forbidden Archeology*. Den hedder *Extreme Human Antiquity* og udkom i sommeren 2025. Her

diskuterer han endnu flere hundrede arkæologiske fund, som han enten har fået kendskab til siden udgivelsen af *Forbidden Archeology*, eller som han allerede kendte til, men på det tidspunkt ikke havde forsket nok i til at kunne stå inde for at offentliggøre dem og forsvare dem.

Hvis nogle har gået med en fornemmelse af, at Drutakarma havde udtømt sit materiale, og der siden den første bogs udgivelse ikke er blevet gjort afvigende arkæologiske fund af betydning noget sted i verden, gør bogen den fornemmelse til skamme. Hundredvis af sådanne fund er blevet gjort løbende frem til den dag i dag af professionelle arkæologer og andre videnskabsmænd såvel som amatørforskere og almindelige mennesker.

Disse fund fra hele verden (selv Australien!) går tilbage til slutningen af

1700-tallet og frem til inden for de sidste par år. Der er tale om fund af menneskeknogler, fodspor, ildsteder, stenredskaber, hulemalerier, metalgenstande og tilmed gamle sagn og myter, der indeholder detaljer om fortidige geologiske begivenheder, der fandt sted, før der skulle have levet mennesker på Jorden ifølge konventionel opfattelse. Dateringer

placerer disse fund i meget gamle tider såsom Pliocæn (2,5 – 5,3 mio. år), Miocæn (5,3 – 23 mio. år), Oligocæn (23 – 33,9 mio. år), Eocæn (33,9 – 56 mio. år) og i virkeligheden flere hundrede millioner år endnu længere tilbage i fortiden.

Drutakarma fortæller, hvordan hans forskning startede med, at han og Sadaputa bemærkede, hvordan *Puranaerne* fra Indiens vediske litteratur fortæller om mennesker lige så langt tilbage, som Jorden og universet har eksisteret. I 1984 stillede de sig derfor spørgsmålet: "Findes der også fysiske beviser for dette ud over, hvad der står i *Puranaerne*?" Det fik dem til at gå i gang med at søge i den arkæologiske litteratur for at se, om der skulle gemme sig noget der.

Det viste sig, at det gjorde der, selv om deres første kig i, hvad de kaldte den sekundære videnskabelige litteratur, dvs. populære videnskabelige udgivelser som skolebøger, populærtidsskrifter, aviser og sågar film og fjernsynsprogrammer, godt nok var negativ. Ingen sådanne kontroversielle fund omtales der. Men da de gravede dybere i 'den primære videnskabelige litteratur' i form af arkiverede originale arkæologirapporter, feltnoter, fagtidsskrifter mm., stødte de på hundredvis af glemte, oversete og tilsidesatte arkæologifund, der tyder på spor mennesker i meget gamle tider. Resultatet blev som sagt udgivelsen i 1993 af *Forbidden Archeology*, en mursten af et værk på over 800 sider.

I den spritnye *Extreme Human Antiquity* gennemgår Drutakarma yderligere flere hundrede sådanne fund. Han vender også tilbage til nogle af de tilfælde, der blev omtalt i den første bog, men som han efterfølgende har fået mere at vide om. Bogen er ligesom den første en paradoksalt blanding af tør videnskabelig læsning og en gribende fortælling, som det er svært at slippe på grund af det interessante billede, der bygges op af menneskets historie på Jorden.

Hvad er de mest interessante tilfælde? Det er et svært spørgsmål at svare på, fordi der er

så mange af dem. Og det er faktisk mængden, der er det mest imponerende ved det materiale, Drutakarma fremlægger. Hvis der var tale om et par isolerede enkelttilfælde, ville det måske være let at affeje. Men her står vi over for hundredvis efter hundredvis af fund, der er gjort over de sidste 200 år fra hele verden, og som sikkert kun er toppen af, hvad der virkelig gemmer sig blandt allerede opdagede og endnu ikke opdagede ting.

Blandt de mange interessante tilfælde kan nævnes fundene i de californiske guldminer (50 mio. år gamle stenredskaber og menneskeknogler), omfattende argentinske fund fra 1920'erne af stenredskaber, menneskeknogler og dyreknogeter med slagtemærker (3-4 mio. år gamle), en stor samling portugisiske stenredskaber (7,5 mio. år), 25 mio. år gamle belgiske stenredskaber og en samling 800.000 år gamle skeletter fra Guadeloupe. Eller hvad med detaljerede diskussioner af menneskefodspor ved siden af fodspor af dinosaurer, der må være langt over 100 mio. år gamle.

At nævne eksempler på de omtalte fund yder dog ikke materialet fuld retfærdighed, for det er selve mængden, der er det mest slående og imponerende. Typisk for Drutakarma gennemgår han det hele på en stille og rolig måde uden bombastiske erklæringer og konklusioner. Som altid fremlægger han blot kendsgerningerne omkring de enkelte fund, eventuelle forskellige meninger om deres findeomstændigheder og dateringer og lader det derefter være op til læseren selv at danne sine konklusioner.

Extreme Human Antiquity kan indtil videre købes over nettet i fysisk form. Desværre fås den ikke i digital version som en ebog, men måske er det, fordi den fortjener at blive læst i rigtig fysisk bogform. Jeg kender Drutakarma godt, så jeg prøvede at få et eksemplar igennem ham. Det skete aldrig, så jeg endte med at købe den via Saxo, hvor bogen bliver solgt til 345 kr.:

https://www.saxo.com/dk/extreme-human-antiquity_bog_9798897665969 🌸

FREMKOMSTER OG BORTGANGE

RAMACANDRA KAVIRAJA

Bortgang den 7.1

Ramacandra Kaviraja var discipel af Srinivasa Acarya og en nær ven af Srila Narottama

Dasa Thakura (se *Sri Caitanya-caritamrta, Adi-lila* 11.51).

GOPALA BHATTA GOSWAMI

Bortgang den 7.1

Se Nyt fra Hare Krishna 6.2025

JAYADEVA GOSWAMI

Bortgang den 8.1

Jayadeva Gosvami levede i Bengalen 300 år før Caitanya Mahaprabhus tid. Jayadeva Gosvami skrev mange bøger, digte og sange. Måske var han den første, der skrev indgående om Radha og Krishna og Deres forhold. Specielt berømt er *Gita-govinda*, der handler om Sri-Sri Radha-Krishnas lege. Digtet reciteres fortsat dagligt i Jagannatha-

templet i Jagannatha Puri, Orissa. En anden berømt sang af Jayadeva Gosvami er *Dasa-vatara Stotra*, der beskriver ti inkarnationer af Krishna.

Caitanya Mahaprabhu fandt stor glæde i at høre Jayadeva Gosvamis sange, som Han nød i fortrolighed med Svarupa Damodara og Ramananda Raya.

LOCANA DASA THAKURA

Bortgang den 8.1

Se Nyt fra Hare Krishna 10.2025.

SRIMATI VISNUPRIYA DEVI

Fremkomst den 23.1

Visnupriya Devi var Herren Caitanyas anden hustru. Hans første hustru, Laksmipriya, døde efter kort tids ægteskab. På sin mors anmodning giftede Herren Caitanya Sig igen med Visnupriya. Dette bryllup blev arrangeret af Buddhimanta Khan, der tog sig af familien efter Jagannatha Misra, Herren Caitanyas fars, bortgang. Brylluppet mellem Herren Caitanya og Visnupriya foregik under stor pomp og pragt og er beskrevet i *Caitanya-bhagavata* og *Caitanya-mangala*.

Visnupriya var datter af Sanatana Misra, den lokale zamindars (godsejers) præst. Hun var cirka otte år yngre end Herren Caitanya og blot seksten år gammel, da Herren tog *sannyasa*.

I vedisk kultur betragtes en kvinde, hvis

mand har taget *sannyasa*, som enke, der normalt forventes at leve et liv i forsagelse. Visnupriya var eksemplet på sådan en forsagende enke. Visnupriya levede sammen med sin svigermor Sacimata, og hendes liv bestod ikke af andet end at tjene hendes elskede Herre Gauranga. Hun havde sin egen Deitet af Herren Caitanya, som hun hver dag ofrede kogt ris til. For hver runde af Hare Krishna-*mantraet*, som hun sagde på sin kæde, lagde hun et riskorn til side, og om aftenen kogte hun disse riskorn og ofrede dem til Herren. Det var det eneste, hun spiste. I modsætning til Sacimata, der ved en enkelt lejlighed så sin søn efter Hans *sannyasa*-initiering, så Visnupriya aldrig sin ægtemand igen.

Visnupriya siges at være personificeringen af *Bhu-sakti*, en af Guddommens Højeste

Personligheds tre indre energier Sri, Bhu og Nila.

VISVANATHA CAKRAVARTI

Bortgang den 23.1

Visvanatha Cakravarti Thakura (Hari Val-labha Dasa), en af discipelrækkens store åndelige mestre, fødtes i 1638 og blev initieret i linien fra Narottama Dasa Thakura. Han var gift, men forsagede familielivet og tog til Vrindavana, hvor han tilbad Krishna ved bredden af Radha-kunda. Han anses

for at være en inkarnation af Rupa Gosvami og blev kaldt 'kronjuvelen blandt *vaisnaværne*'.

Visvanatha Cakravarti Thakura skrev over 40 bøger på sanskrit om ren hengivenhed til Radha-Krishna. I *Krishna-lila* tjener han Srimati Radhika som Vinoda-vallari Manjari.

PUNDARIKA VIDYANIDHI

Bortgang den 23.1

Pundarika Vidyanidhi var discipel af Madhavendra Puri og Sri Gadadhara Panditas *guru*. Det blev sommetider misforstået, at Pundarika Vidyanidhi var knyttet til materiel nydelse, men blot ved at høre fremsigelsen

af et enkelt vers fra *Srimad-Bhagavatam* ville han gå i trance. I Krishnas *lila* i Vrindavana er han Vrsabhanu, Srimati Radharanis far (se *Sri Caitanya-caritamrta*, *Adi-lila* 10.14 og *Madhya-lila* 16.76-81).

RAGHUNANDANA THAKURA

Fremkomst den 23.1

Se Nyt fra Hare Krishna 6.2025

SRILA RAGHUNATHA DASA GOSWAMI

Fremkomst den 23.1

Raghunatha Dasa Gosvami, en af de seks Gosvamier, var søn af en meget rig godsejer, men havde trods det ingen interesse i ting af denne verden. Hans eneste ønske var at vie sit liv til Herren Caitanyas tjeneste. Raghunathas familie forsøgte at holde ham tilbage, men han undslap og flygtede til Jagannatha Puri, hvor han blev en af Caitanya Mahaprabhus personlige tjenere indtil Dennes bortgang. Efter Herrens bortgang tog Raghunatha Dasa til Vrindavana for at være sammen med Rupa og Sanatana Gosvami. I mange år boede han ved den hellige sø Radha-kunda, hvor hans *bhajana-kutir* stadigvæk findes.

sansenydelse, men spiste kun for at holde liv i kroppen. I mange år var hans eneste føde lidt kærnemælk hveranden dag. Dag og nat var han opslugt af Radha og Krishnas *lilaer*. Han bliver kaldt den store mystiker blandt Gosvamierne. Han var også den vigtigste kilde til Krishnadasa Kavirajas *Caitanya-caritamrta*.

Raghunatha Dasa Gosvami skrev tre bøger: *Stavavali*, *Mukta-carita* og *Dana Keli Cintamani*. Raghunatha Dasa Gosvami lærte, at den guddommelige tjeneste til Srimati Radharani i Vrindavana er den højeste åndelige fuldkommenhed. Han kaldes *prayojana acarya*, mesteren, der har åbenbaret livets højeste fuldbyrkelse. I den åndelige verden er han *gopien* Rati-manjari.

Raghunatha Dasa Gosvami var kendt for sin forsagelse. Han tillod aldrig sin tunge

Advaita Acarya spiller en væsentlig rolle i Caitanya Mahaprabhus *Gaudiya-vaishnava*-tradition. Ligesom Caitanya Mahaprabhu er Guddommens Højeste Personlighed, Sri Krishna Selv, og Nityananda Prabhu en inkarnation af Balarama, er Advaita Acarya også Guddommens Personlighed, en inkarnation af Mahavisnu kombineret med Sadasiva, Herren Sivas evige form. Han fødtes mange år før Herren Caitanya og beredte på en måde verden på Hans komme.

Advaita Acarya fødtes i 1434 som søn af Kuvera Pandita og hans hustru Labhadevi, der havde seks sønner og en datter, før Advaita blev født. Han blev givet navnet Kamalaksa (den lotusøjede) såvel som Advaita. Allerede fra barn manifesterede Han Sine kvaliteter som en stor *vaishnava* og helgen, og der er mange fortællinger om Ham fra den tid. Bl.a. omvendte Han en konge, der var en tilbeder af Durga, til en *vaishnava*, og kongen gjorde sit land til et *vaishnava*-rige på Advaitas instruktion.

Da Han endnu var en halvvoxen dreng, døde Hans gamle forældre. Efter at have sørget over dem og ordnet deres bisættelse, forlod Han Sit fædrenehjem i Sri-Hatta, der nu ligger i Bangladesh, og drog på mange års pilgrimsvandring over hele Indien. Her mødte han Madhavendra Puri, første gang i Udupi og senere i Vrindavana, hvor De tilbragte megen tid sammen. Sammen vandrede de til Santipura i Bengalen, hvor Madhavendra Puri instruerede Advaita Acarya i Krishnas hellige navn og lærte Ham, at det hellige navn er den eneste vej i Kali

Yuga. Her initierede han Ham og rådede Ham til at gifte Sig. Derfor giftede Advaita Acarya Sig, da Han var 50 år gammel, med Sita Thakurani og hendes søster Sridevi.

I Santipura mødte Advaita også Haridasa Thakura, og sammen indledte de to store *vaishnava* et *yajna* i recitation af Krishnas hellige navn for at få Krishna til at nedstige og udfri Kali Yugas faldne sjæle. Dette var den direkte foranledning til Caitanya Mahaprabhus nedstigen. Advaita Acarya var 52 år gammel, da Caitanya Mahaprabhu blev født, og derfor ser man Ham altid afbilledet som en gammel mand.

I 48 år tog Advaita Acarya del i Caitanya Mahaprabhus aktiviteter, hvorefter Han skrev et lille digt, hvor Han fortalte Caitanya, at nu var der ris nok på markedspladsen. Caitanya Mahaprabhu forstod på det underfundige digt, at Hans mission var overstået, for alle havde nu fået *Krishna-prema* i overmål, og Han behøvede ikke længere være synlig i denne verden.

Advaita Acarya blev på Jorden endnu 25 år efter Caitanya Mahaprabhus tid og også længe efter, at Nityananda Prabhu var forsvundet. Så blev adskillelsen for meget for Advaita. Han sammenkaldte Sine tre sønner Acyutananda, Gopala og Krishnadasa og sendte også bud efter Viracandra Prabhu og Gauridasa Pandita såvel som Sine førende disciple Yadunandana Acarya, Syamadasa og Kamadeva. Under en *kirtana* i en tilstand af guddommelig henrykkelse gik Advaita pludselig ind i Deitetsrummet og blev aldrig set igen. Året var 1559, og stedet var Santipura.

MADHVACARYA

Bortgang den 27.1

Madhvacharya er den vigtigste *acarya* eller åndelige mester i *Brahma-sampradayaen*, den disciplinrække, som *Gaudiya-sampradayaen* nedstammer fra. Han fødtes i Udupi, Sydindien, tidligt i det trettende århundrede. Fem år gammel blev han indviet, og som 12-årig forlod han hjemmet og tog *sannyasa*.

Madhvacharya studerede Vedaerne fra Vedaer-

nes forfatter, Vyasadeva, i Himalaya. *Purnaprajna-bhasya*, Hans kommentar til *Vedanta-sutra*, etablerer doktrinen *suddha-dvaita-vada*. Madhva tilbageviste den upersonlistiske *mayavada*-filosofi og fastslog, at det levende væsen, *jivaen*, altid er forskelligt fra Guddommens Højeste Personlighed.

(Fortsættes side 21)

HALAVA-PRASADAM

MADLAVNINGSLÆKTION 30

af Yamuna Devi Dasi (Oversat af Morten Sau)

Fra Back to Godhead 31-04 1997.

Indisk *halava* har ikke meget til fælles med den mellemøstlige halavahkonfekt af honning og knuste sesamfrø. Indisk *halava* er sød, saftig og smørblød og serveres frisk lige efter tilberedning, stadig varm eller lun. *Halava* er uden tvivl Indiens mest berømte søde ret.

Jeg har hørt *halava* beskrevet som "mundvandsfremkaldende", "lækker", "guddommelig" og endda "sublim". Jeg mangler ord til at beskrive *halava* tilfredsstillende. Trods det, at den er elegant i sin enkelhed, kan den laves i mange varianter og tilberedes til forskellige konsistenser. Godt tilberedt af førsteklases ingredienser og ofret til Herren til Hans fornøjelse er *halava-prasadam* meget værdsat.

Halava-ingredienter og -varianter

Den mest populære og enkle *halava* laves af *sooji*, indisk semulje/mannagryn. Man rister langsomt den alabasterfarvede semulje i ghee, indtil den bliver gyldenbrun, og lader den derefter simre i duftende sukkersirup, indtil kornene bliver større og mere fyldige for at opnå en luftig budding. *Sooji* sælges i indiske dagligvarebutikker og giver den mest traditionelle smag. Uden for Indien er lokalt forarbejdede mannagryn eller farina sandsynligvis friskere og mere praktisk og giver en meget god *halava*.

Tættere, fyldigere og mere arbejdskrævende *halavaer* fremstilles af groftmalet *mung-* eller *urad-dal*. De er populære valg til bryllups- eller højtidsmenuer.

En anden slags *halava* laves af grøntsager, der koges i sødmælk og sukker og reduceres til en næsten karamelagtig konsistens. Almindeligt anvendte grøntsager er revne gulerødder (*gajar*), hvidgrøn vintermelon (*poetha*) eller finkødet flaskegræskar (*louki*).

På helligdage, hvor der fastes fra korn, kan

halava laves af boghvedemel eller tørret bananmel.

Man kan lave en sød variant af *halava* uden sukker, men med ghee, et sødemiddel, mos af tropiske frugter og eventuelt fløde, linsemel eller frisk chennaost. Kog ingredienserne sammen, indtil de er koncentrerede, så du får en fyldig *halava*, som kan serveres i små mængder.

Hvis du følger madlavningsserien, så kig i lærebogen *Lord Krishnas Kitchen* og lav tre eller fire slags mannagryns-*halava* samt en eller to *halavaer* af grøntsager eller frugt.

Indien har produceret sukker i tusindvis af år, og butikkerne har raffineret sukker, et uraffineret rørsukker, der kaldes *gur*, et uraffineret sødemiddel, der kaldes *jaggery* og kommer fra sukkerpalmen, samt andre regionale sødestoffer. Man kan bruge næsten alle slags sødestoffer i *halava*. Det, jeg anbefaler, hvis man kan finde det, er gyldent økologisk rå rørsukker, mørkere turbinado-krystaller, endnu mørkere daddel- og ahornssukkerkrystaller samt ren hvid fruktose. Bemærk: Jeg har en sparsom hånd, når det kommer til sukker i *halava*-opskrifter (nok kun det halve af det, der kan bruges i et indisk køkken), så tilsæt mere, hvis du foretrækker det.

Ifølge *ayurveda* bør honning ikke koges, så undgå honning i *halava* som erstatning for sukker.

Srila Prabhupada om halava

Srila Prabhupada sagde ofte, at god *halava* kræver god ghee. Det betyder frisk, ren hjemmelavet ghee, enten almindelig eller tilsat krydderier som nelliker, ingefær, kardemomme, kanel eller sort peber. Ved flere lejligheder roste han hengivne kokke, når deres *halava* var godt lavet, og han lærte mange kokke og ledere at fremstille og distribuere *halava-*

prasadam.

Srila Prabhupada kaldte ofte *prasadam*-distribution for det hemmelige våben til at sprede Krishnabevidsthed. Når hengivne uddeler *prasadam*, især i Indien, indeholder måltidet næsten altid *halava*, ofte med *purier* (dybstegte fladbrød) og en *sabji* (grøntsagsret). I et brev fra 1977 til ISKCON's tempelpresidenter bad Srila Prabhupada om *purier*, *sabji* og *halava* eller *pakoraer* (dybstegte panerede grønssager) til alle tempelgæster. Ved en lejlighed var Srila Prabhupada tilfreds med at høre, at indiske kvinder fra Durban under en todages ISKCON-festival havde fremstillet et kvart ton *halava* og 8.000 *purier* til gæsterne.

Da de hengivne fejrede Srila Prabhupadas 100-årsjubelæum i 1996, må der være blevet uddelt tonsvis af *halava* for at ære Srila Prabhupadas instruktioner. Lad os generation efter generation fortsætte med at uddele *halava-prasadam*. Jaya Srila Prabhupada! Jaya Sri Krishna *prasadam*!

(Fortsat fra side 19)

Madhvacharya er meget berømt, og historien om hans liv kan læses i biografien *Madhva-vijaya*

Simpel halava

6 dl vand eller mælk
2,5 dl sukker
¼ tsk. safrantråde
½ dl tørrede solbær
1,2 dl ghee eller usaltet smør
2-2,5 dl mannagryn
½ dl ristede mandler

Bland vand eller mælk og sukker i en gryde og opvarm under omrøring, til det koger. Skru ned for varmen, tilsæt safran og solbær og læg låg på.

Smelt ghee eller smør på en pande ved moderat varme. Når ghee'en eller smørret er varm, tilsættes mannagryn. Rør rundt og rist, til grynene er gyldenbrune.

Tag panden af varmen og rør forsigtigt væsken i (grynene kan sprutte). Sæt panden over varmen igen og rør rundt, indtil al væsken er opsuget, og grynene svulmer. Pynt med ristede mandler og stil det frem til ofring til Krishna. 🌸

af Narayanacharya.

RAMANUJACARYA

Bortgang den 28.1

Ramanujacharya er hoved-*acharyaen* i *Sri-sampradayaen*, en af de fire *vaisnava-sampradayaer*. Han fødtes i 1017 nær Chennai, Sydin-dien, i en familie af vediske lærde, og gik bort i 1137, 120 år gammel. Ifølge *Sri-vaisnavaer* var han en inkarnation af Laksmana, Herren Ramacandras lillebror.

Ramanujas *Vedanta-sutra*-kommentar *Sri-bhasya* etablerer doktrinen *visistadvaita*, 'kvalificeret ikke-dualisme'. Som en urokkelig forkæmper for personalismens filosofi lærte han, at den Højeste Herre og de individuelle sjæle kvalitativt er ét, men alligevel er der forskel imellem dem, for Herren er uendelig, imens de levende væsener er uendeligt små.

Srila Ramanujacharya rejste rundt over hele Indien. Han grundlagde 64 centre for Sri Vaisnavisme og indviede 700 *sannyasier*, 12.000 *brahmacarier* og tusinder af husholdere inklusive konger og velhavende godsejere. Han gjorde alle uanset kaste til *brahmanaer*. Ifølge ham overskrider en *vaisnava* alle sociale begrænsninger. Han identificerede sig selv som en tjener og lærte, hvordan man tilbeder *vaisnavaerne*.

Gaudiya- og *sri-vaisnavaer* deler mange læresætninger og skikke. *Gaudiyaerne* tog Ramanujas forklaring af Gud og *jivaen* ordret til sig: "Gud er som en flammende ild, imens den levende sjæl eller *jivaen* er som en gnist, en lille del af Gud. 🌸

HVORDAN KAN JEG BLIVE MERE MEDFØLENDE? BREVKASSE

Sankarsana Dasa svarer på spørgsmål

Har du spørgsmål om Krishnabevidsthed, er du velkommen til at sende dem til redaktionen: Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1.th., 2720 Vanløse. E-mail: lalitanatha@krishna.dk.

SPØRGSMÅL: *En vanskelighed, jeg havde med mine familiemedlemmer, gav anledning til nogle spørgsmål for mig. Jeg har forstået, at den eneste egentlige måde at vise medfølelse på er at give mennesker Krishnabevidsthed. Men hvad er betydningen af medfølelse, hvis folk afviser at acceptere denne Krishnabevidsthed på alle mulige måder? Hvis jeg føler medfølelse, bør jeg gøre noget ved det og ikke kun sige, at jeg føler medfølelse. Men hvad kan jeg gøre for min familie, hvis de ikke vil acceptere det?*

Et andet spørgsmål er, hvordan man bliver mere medfølelse. For tiden føler jeg kun lidt medfølelse med andre mennesker og deres lidelser, fordi jeg for ikke så lang tid siden selv led frygteligt, og andre mennesker gjorde det blot sværere for mig at komme ud af det. For tiden tænker jeg mere på mig selv og på at udvikle min egen lykke i Krishnabevidsthed end på andre. Kan I fortælle mig, hvordan jeg kan udvikle mere medfølelse? Eller vil det komme senere, når jeg er mere avanceret?

SVAR: Selv hvis mennesker afviser vores forsøg på at være medfølelse over for dem ved at give dem Krishnabevidsthed, kan vi bevare vores oprigtige kærlighed til dem i vores hjerter og bede for den dag, hvor de vil acceptere vores medfølelse.

Måden at udvikle medfølelse på er at øve sig i at være medfølelse. Prøv at udvikle dine følelser af medfølelse ved at handle medfølelse over for andre. Dette vil naturligt

vække den rene medfølelse, som allerede er til stede, men som i øjeblikket blot ligger latent i dit hjerte. Og når du smager den højeste lykke ved at velsigne andre med Krishnabevidsthed, vil du naturligt få lyst til at gøre det mere og mere og mere. Der er intet mere ekstatisk end at udvise den oprindelige rene medfølelse ved at give Krishnabevidsthed til andre. Det er den højeste nydelse, en guddommelig beruselse.

Jo mere du avancerer i Krishnabevidsthed, desto mere vil din følelse af medfølelse for andre manifestere sig. Det er naturligt, at du nu bør fokusere på at udvikle din egen Krishnabevidsthed. Dette er slet ikke egois-

tisk. Det er nødvendigt. Ligesom hvis en person ønsker at blive læge for at befri mennesker for deres lidelse, må han først gå på lægestudiet og selv blive en dygtig læge. Således må du først blive meget kyndig i Krishnabevidst praksis og filosofi. På

denne måde vil du gradvist, gradvist blive yderst kvalificeret til meget dygtigt at praktisere den ultimative medfølelse ved at indgyde Krishnabevidsthed i hjertet på de lidende mennesker på denne planet.

Herren Caitanya har pålagt os, Hans tilhængere, at udføre det bedste velfærdsarbejde: at redde den lidende menneskehed fra illusionens mørke. Jeg ønsker, at alle medlemmer af ISKCON skal være absolut og fuldstændigt engagerede i at blive 100 procent rene hengivne selv og udvise den ultimative medfølelse ved at føre den lidende menneskehed hjem, tilbage til Guddommen. 🌸

TEMPLET I KØBENHAVN

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 53 83 11 08
www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Søndag den 25.1: Sri Advaita Acaryas fremkomst.
Festprogram fra kl. 15.

Fredag den 30.1: Nityananda Trayodasi: Herren Nityananda Prabhus fremkomst. Festprogram fra kl. 16.

Aarhus

For fremtidige arrangementer kontakt

Danesh Das Tlf.: 28880377

Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk
Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider

Mandag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Tirsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Onsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00
Torsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Fredag 09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00
Lørdag 08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk
Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider

Mandag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00
Tirsdag 06.00 - 12.00 & 21.00 - 23.00
Onsdag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00
Torsdag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00
Fredag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.govinda.dk
info@govinda.dk

Åbningstider:

Alle ugens dage fra 17.00 - 21.30

Facebook

<https://www.facebook.com/HareKrishnaDanmark/>
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook gruppe

WEBSIDER

www.harekrishna.dk

Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk

Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.radiokrishna.dk

Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnack/sets

Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesign.dk

Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON NORGE

HAREKRISHNA.NO

OSLO: Ensjøveien 9, 0655 Oslo

Søndagsfest hver søndag 13-16

Hver lørdag: kirtan 17-19

For nærmere information, se ISKCON Oslo på Facebook eller Instagram

GOVINDA - BERGEN HARE KRISHNA SENTER:

Govinda, Lille Øvregaten 14, 5018 Bergen

Hver søndag kl. 15-18: Lovefeast. Kirtan, foredrag og prasada.

Fredags kirtan: Hver fredag kl. 17-19.

Web: iskcon.no

Facebook: Hare Krishna Bergen – Iskcon

Mail: govindabergen@gmail.com

Krishnas Cuisine

Sørkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www.krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00,
Lørdag:11.00-19.00 - Søndag lukket.

SRI NITYANANDA TRAYODASI

Den Højeste Herre, Sri Krishna, åbenbarede Sig for over 500 år siden i Navadvipa, Vestbengalen, som Sri Caitanya Mahaprabhu for at etablere *sankirtana*-bevægelsen, denne tids *yuga-dharma* eller religiøse proces. For at hjælpe den Højeste Herre i Hans mission åbenbarede Herren Balarama Sig som Nityananda Prabhu, der var Sri Caitanya Mahaprabhus tætteste ledsager og hjalp Ham ved at sprede Herrens hellige navn over hele Bengalen.

Nityananda Prabhu fødtes i 1474 i landsbyen Ekacakra i distriktet Birbhum, Vestbengalen, som søn af Padmavati Devi og Hadai Pandita, der tilhørte en familie af fromme *brahmanaer* med rødder i Mithila. Hans fødsel var på den 13. dag i den tiltagende måne i måneden *magha*.

Nityananda Prabhu er kendt som de "mest faldnes frelser" og som endnu mere barmhjertig end selv Sri Caitanya Mahaprabhu. Hengivne beder til Ham for at få åndelig styrke og den nødvendige nåde til at forstå Herren Krishna.

I templet i København fejres Nityananda Prabhu på dagen fra klokken 16 med et stort offentligt program med *kirtana*, *abhiseka*, klasse og masser af *prasadam*.